

ເອລີຍາ - ເລກເກົ້າ

ສາດສະດາປອມພູດຕົວະ

Jeff Pippenger

2023-10-11

ພວກເຮົາໄດ້ຈົບບົດຄວາມກ່ອນດ້ວຍຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງທີ່ກ່າວເຖິງ “ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕົວະ.”
ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນຍື່ນຈາກຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ.

“ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດກຳລັງຈັດແຖວຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ໃນລົມຫາຍໃຈດຽວກັນ
ພວກເຂົາກໍ່ສັນລະເສີນພຣະຄຣິດ ແລະພຣະຂອງໂລກນີ້. ແມ່ນວ່າໂດຍຄຳອ້າງຂອງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາຍອມຮັບພຣະຄຣິດ, ແຕ່ພວກເຂົາກັບໂອບອຸ້ມບາຣັບບາສ,
ແລະໂດຍການກະທຳຂອງຕົນກ່າວວ່າ, ‘ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້, ແຕ່ແມ່ນບາຣັບບາສ.’
ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ອ່ານຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈົ່ງລະວັງ. ຊາຕານໄດ້ໂອ້ອວດເຖິງສິ່ງທີ່ມັນສາມາດເຮັດໄດ້.
ມັນຄິດວ່າຈະທຳລາຍຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ອະທິຖານໃຫ້ມື້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ. ມັນກ່າວວ່າ, ‘ຂ້ອຍຈະອອກໄປ
ແລະຈະເປັນວິນຍານມະສາເພື່ອຫຼອກລວງຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຫຼອກໄດ້, ໃຫ້ຕ່ານ, ປະນາມ, ແລະບົດເບືອນຄວາມຈິງ.’
ໃຫ້ບຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະພະຍານອັນເທັດ
ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບໂດຍຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຫຼັກຖານອັນຫຼວງຫຼາຍ,
ແລ້ວຄຣິສຕະຈັກນັ້ນຈະປະຖົມຂ່າວສານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ,
ແລະຈະຮັບເອົາຄຳຍື່ນຍື່ນອັນບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ສຸດ ແລະຂໍ້ມູນອັນຜິດ ແລະທົດສະດີອັນຜິດ.
ຊາຕານຫົວເຍາະຄວາມໂງ່ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພາະມັນຮູ້ວ່າຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ.” Testimonies to
Ministers, 409.

ຈົ່ງໃຫ້“ບຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພະຍານອັນເທັດ
ຖືກຕ້ອນຮັບໂດຍຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼັກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະຄຣິດຕະຈັກນັ້ນຈະຖືມຂ່າວສານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ,
ແລະຈະຮັບເອົາຂໍ້ຍື່ນຍື່ນທີ່ຂາດເຫດຜົນທີ່ສຸດ ແລະ ຂໍ້ສັນນິຖານອັນເທັດ ແລະ ທົດສະດີອັນເທັດທັງຫຼາຍ.” ໃນປີ
1863, Millerite Adventism ໄດ້“ຫວນກັບຄືນ” ໄປສູ່ວິທີການອັນຂາດເຫດຜົນ ແລະ ຜິດພາດ ທີ່
Protestantism ອັນຫລັງຖອຍໄດ້ນຳໃຊ້, ແລະໄດ້ປະຕິເສດການລະບຸຂອງ William Miller
ກ່ຽວກັບເຈດຕະນາໃນ Leviticus ບົດ 26. ຫົວຂໍ້ເລື່ອງ “ການຫວນກັບຄືນ”
ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພວກກະບົດໃນ Numbers ບົດ 14,
ເມື່ອພວກເຂົາຕັດສິນໃຈຈະເລືອກນາຍກອງຄົນໜຶ່ງ ແລະ ກັບຄືນໄປອີຢິບ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ແກ່ກັນແລະກັນວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງຫົວໜ້າຂຶ້ນຄືນໜຶ່ງ
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນໄປຍັງປະເທດເອຢິບ.” ກັນດານວິຖີ 14:4

ຫົວຂໍ້ເລື່ອງການ “ກັບຄືນ” ໄປຫາສາສະໜາໂປຣແຕສແຕນທີ່ໄດ້ຫລົ້ມຈົມໃນຄວາມນອກຮົດ
ກໍ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຢເຣມີຍາເຊັນກັນ, ເມື່ອໃນບົດທີ່ສິບຫ້າ ທ່ານໄດ້ຮັບການບອກວ່າ
ພວກໂປຣແຕສແຕນທີ່ໄດ້ຫລົ້ມລົງນັ້ນສາມາດກັບຄືນມາຫາທ່ານໄດ້, ແຕ່ທ່ານບໍ່ຄວນ “ກັບຄືນ”
ໄປຫາພວກເຂົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າມກາງທີ່ມີມຸມຂອງຄົນເຍາະເຍື້ອ ຫຼືຊີ້ນຊີ້ນຍື່ນດີ;
ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງຢູ່ແຕ່ລ່າຟັງເນື່ອງດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ;
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມຄັບຄະນັ້ນ.

ເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍຶດເຍືອຕະຫຼອດໄປ, ແລະບາດແຜຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮັກສາບໍ່ໄດ້, ຊຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບການຮັກສາ? ພຣະອົງຈະຊົງເປັນດັ່ງຜູ້ຫລອກລວງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງແທ້ໝົດ ແລະເປັນດັ່ງນັກທົດແທ້ໄປ? ເຫດສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຈຶ່ງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຖ້າເຈົ້າກັບໃຈ, ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນມາອີກ, ແລະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕື່ນເຕັ້ນເຮົາ. ແລະຖ້າເຈົ້າແຍກສົງໄສອອກຈາກສົງຊົວຊ້າ, ເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງບາກຂອງເຮົາ: ໃຫ້ເຂົ້າທັງຫຼາຍຫັນກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ເຈົ້າຢ່າຫັນກັບໄປຫາເຂົາ. ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນດັ່ງກຳແພງທອງສຳລັດອັນແຂງແຮງແກ່ຊົນຊາດນີ້. ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ຊະນະເຈົ້າ: ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ແລະເພື່ອປົດປ່ອຍເຈົ້າ, ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້. ເຢເຣມຍິາ 15:17-20.

ບາງທີພາບປະກອບເຊິ່ງພະຍາກອນສະແດງໄດ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງທີ່ສຸດເຖິງຫຼັກການທີ່ວ່າບໍ່ຄວນກັບຄືນໄປຫາໄບຣ ແຕ່ສຕັງທີ່ເສື່ອມຖອຍ ພົບໄດ້ໃນເລື່ອງຂອງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຝັງ ຜູ້ໄດ້ນຳສານແຫ່ງການຕຳໜິໄປຫາເຢໂຣໂບອາມ ກະສັດອົງທຳອິດຂອງສິບເຜົ່າທາງເໜືອ.

ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງກັບໄປເຮືອນກັບເຮົາ, ແລະຈົ່ງພົ້ນກຳລັງຂອງທ່ານ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ບ້ານແກ່ທ່ານ." ແລະຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ, "ແມ່ນຫາກທ່ານຈະໃຫ້ເຄື່ອງໜຶ່ງຂອງເຮືອນຂອງທ່ານແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປກັບທ່ານ, ແລະຈະບໍ່ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫຼືດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ນີ້. ເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ບັນຊາຂ້ານ້ອຍໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, ຢ່າກິນເຂົ້າຈີ່, ຢ່າດື່ມນ້ຳ, ແລະຢ່າກັບຄືນໄປຕາມທາງເດີມທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ." ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄປອີກທາງໜຶ່ງ, ແລະບໍ່ໄດ້ກັບຄືນຕາມທາງທີ່ທ່ານໄດ້ມາຍັງເບັດເອນ. 1 ກະສັດ 13:7-10.

ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າບອກໄວ້ວ່າ ຢ່າກັບຄືນໄປຕາມທາງທີ່ລາວໄດ້ມາ. Millerite Adventism ໄດ້ອອກມາຈາກ Protestantism ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ Sardis, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຄວນກັບຄືນໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງຈະຮູ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງວ່າ ຕົນບໍ່ຄວນກັບຄືນໄປຕາມທາງທີ່ຕົນໄດ້ມາ, ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນເທັດຄົນໜຶ່ງໃນອານາຈັກຂອງ Jeroboam ໄດ້ບອກລາວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງຄວນກັບໄປຍັງເຮືອນຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດຄົນນັ້ນ ແລະຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັບລາວ. ເຖິງຈະຂັດກັບຄຳຊົມນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍໄດ້ເຮັດສົງໄສແທ້. ເມື່ອລາວໄດ້ເລີ່ມຮັບປະທານອາຫານຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດແລ້ວ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງ Samaria ໄດ້ຕົວະ.

ບັດນີ້ ມີຜູ້ພະຍາກອນເຖິງຄົນໜຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ເບັດເອນ; ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວໄດ້ມາ ແລະບອກລາວເຖິງບັນດາການທັງປວງທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນວັນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ; ຖ້ອຍຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດ ພວກເຂົາກໍໄດ້ບອກແກ່ບິດາຂອງຕົນດ້ວຍ. ແລະບິດາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ, ລາວໄປທາງໃດ? ເພາະບຸດຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ມາຈາກຢູດາ ໄດ້ໄປທາງໃດ. ແລະລາວໄດ້ກ່າວແກ່ບຸດຊາຍຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງຜູກອານໃສ່ຫຼັງລາໃຫ້ເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຜູກອານໃສ່ຫຼັງລາໃຫ້ລາວ; ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແລະຕາມໄປຫາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ພົບທ່ານນັ່ງຢູ່ຕິດຕົ້ນໂອກ; ແລະລາວໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ທ່ານແມ່ນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມາຈາກຢູດາບໍ? ແລະທ່ານຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ. ແລ້ວລາວຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ຈົ່ງກັບໄປເຮືອນກັບຂ້ອຍ ແລະກິນເຂົ້າ. ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍອາດກັບໄປກັບທ່ານບໍ່ໄດ້ ຫຼືເຂົ້າໄປກັບທ່ານກັບໄດ້; ທັງຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ຫຼືດື່ມນ້ຳກັບທ່ານໃນສະຖານທີ່ນີ້ດ້ວຍ. ເພາະໄດ້ມີພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວກ່າວແກ່ຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ແລະຈະບໍ່ດື່ມນ້ຳທີ່ນີ້, ແລະຈະບໍ່ຫັນກັບໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ. ລາວຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ຂ້ອຍກໍເປັນຜູ້ພະຍາກອນເໝືອນດັ່ງທ່ານ; ແລະທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ອຍໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວວ່າ, ຈົ່ງພາລາວກັບຄືນໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກິນເຂົ້າ ແລະດື່ມນ້ຳ. ແຕ່ລາວໄດ້ຕົວະທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງກັບໄປກັບລາວ ແລະໄດ້ກິນເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະດື່ມນ້ຳ. 1

ກະສັດ 13:11–19.

ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງໄດ້ກິນແລະດື່ມຮ່ວມກັບຜູ້ພະຍາກອນຈອມບອມແຫ່ງສະມາເຣຍ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ
ລາວໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຫຼົງອອກຈາກຄວາມເຊື່ອ
ແລະໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄືຂ່າວສານດຽວກັນນັ້ນທີ່ໃນວັນດຽວກັນລາວໄດ້ປະກາດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່
ລາວຮູ້ດີຢ່າງເຕັມທີ່ວ່າຕົນບໍ່ຄວນກັບຄືນໄປ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມລາວກໍຍັງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ. ຊຸດສະເຕີໄວທ໌
ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຖ້າ “ບຸດແຫ່ງການຫລອກລວງ ແລະພະຍານເທັດ
ໄດ້ຖືກຕ້ອນຮັບໂດຍຄຣິສຕະຈັກທີ່ຄອຍໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼັກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະຄຣິສຕະຈັກນັ້ນຈະປັດຖົມຂ່າວສານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ.”
ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມື້ນີ້ເຮົາ
ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂລກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງຕົນ. ໃນປີ 1840
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງສະຖານທີ່ຊຸມຊົນທຸກແຫ່ງໃນໂລກ.

“ຂ່າວສານເລື່ອງການສະເດັດມາໃນໄວໆນີ້ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ວຍລັດອຳນາດແລະດ້ວຍພຣະສິຣິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ສົ່ງໂລກຂອງພວກເຮົານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ແລະໃນປີ 1840
ມີຫຼາຍສຽງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນການປະກາດຂ່າວນັ້ນ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 9, 134.

ບ່ອນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂະບວນການ Adventism ຝ່າຍ Millerite ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ “ຄວາມຕົວະ”
ຂອງວິທີການຂອງຝ່າຍ Protestant ທີ່ເສືອມຖອຍ, ແລະໄດ້ປະຖົມ “ຂ່າວສານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາຜ່ານ William Miller. ພວກເຂົາໄດ້ປະຖົມຂ່າວສານຂອງໂມເຊ
ຕາມທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໂດຍເອລີາ, ແລະ “ຄວາມຕົວະ” ທີ່ໄດ້ຮັບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນໃນປະຫວັດຂອງ Millerite ນັ້ນ,
ເປັນຕົວແທນຂອງ “ຄວາມຕົວະ” ທີ່ຖືກເຊື່ອໃນຕອນທ້າຍ; “ຄວາມຕົວະ” ນັ້ນ
ຊົງນຳມາເຖິງການຫຼົງເຊື່ອຢ່າງຮຸນແຮງເໝືອ Adventism ຝ່າຍ Laodicea.

ແລະດ້ວຍການຫລອກລວງແຫ່ງຄວາມອະທຳທັງປວງ ໃນພວກທີ່ກຳລັງພິນາດ;
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະພົ້ນ. ແລະເພາະເຫດນີ້
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງຄວາມຫລົງຜິດອັນແຮງກຳມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄວາມຕົວະ:
ເພື່ອວ່າບັນດາຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ຍືນດີໃນຄວາມອະທຳ ຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດທັງສິ້ນ. 2
ເທຊະໂລນິກ 2:10–12

ພວກເຮົາກຳລັງພະຍາຍາມສະແດງບົດບາດຂອງເອລີາໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ
ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງເຂົາສັດແຫ່ງໂປຣແຕສຕັນ ແລະ
ເຂົາສັດແຫ່ງລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ອານາຈັກທີ່ຫົກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພິກຂອງຢູ່
ຄວາມຍາກໃນການນຳເອົາບັນດາປະເດັນທັງໝົດຂອງປີ 1863
ມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນ, ຢ່າງໜ້ອຍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຄື
ບັນດາແນວຄວາມຄິດອັນສຳພັນກັນຫຼາຍປະການທີ່ຢູ່ຊາຍແດນກັບແນວຄິດຂອງ “ຕັກກະທຳອັອມວຽນ”.
ຕັກກະທຳອັອມວຽນໄປກົງມາເປັນແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດສະເໝີ, ແຕ່ການຈຳແນກຄວາມຈິງອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມສຳພັນຂອງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ກັນແລະກັນ ເປັນວຽກງານທີ່ຍາກ,
ເພາະວ່າຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກພິບໃນພຣະຄຳພີວ່າ “ທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ.”

ພຣະອົງຈະຊົງສອນຄວາມຮູ້ແກ່ໃດ? ແລະຈະຊົງເຮັດໃຫ້ໃດເຂົ້າໃຈຫຼັກຄຳສອນ?
ຄືເກບບັນດາຜູ້ທີ່ຢ້ານພິເສດ ແລະຖືກນຳອອກຈາກອົກແມ່. ເພາະວ່າ ຂັບັນຍັດຕ້ອງຢູ່ເທິງຂັບັນຍັດ,
ຂັບັນຍັດເທິງຂັບັນຍັດ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ.
ເອຊາຍາ 28:9, 10.

ມັນເປັນວຽກງານທີ່ຍາກອີກປະການໜຶ່ງ
ເມື່ອຜູ້ຮັບສານເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານປະກອບມີທັງຜູ້ທີ່ຄົນເຄີຍກັບຄວາມຈິງຫຼັກໆທີ່ທ່ານກຳລັງກ່າວເຖິງ,
ແລະທັງຜູ້ອື່ນທີ່ຍັງໃໝ່ຕໍ່ເລື່ອງທັງປວງນີ້.
ເກຣັບທັງໝົດຂອງຄວາມຈິງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະສະເໜີເປັນພາບລວມໃນບົດຄວາມນີ້ ສາມາດພົບໄດ້ໃນ
ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກກ. ເພາະເກງວ່າຈະຟັງຄຳຍກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງໃຊ້ “ເຫດຜົນວິນວຽນ”,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບບ່ອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຈະໄປ ກ່ອນທີ່ຈະໄປຮອດບ່ອນນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ໃນປີ 1863, ລັດທິ Adventism ແບບ Millerite ຂອງ Laodicea ໄດ້ຕັ້ງຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງຂຶ້ນ.
ຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຮຸ່ນທຳອິດໃນສີ່ຮຸ່ນຂອງ Adventism ແຫ່ງ Laodicea.

ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອຍວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ບັດນີ້ຈຶ່ງເງິນຕາຂຶ້ນໄປທາງທິດເໜືອ. ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ານອ້ອຍຈຶ່ງເງິນຕາຂຶ້ນໄປທາງທິດເໜືອ, ແລະ ເບີ້ແມ, ທາງທິດເໜືອທີ່ປະຕູແທ່ນບູລາ
ມີຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງນີ້ຢູ່ທາງເຂົ້າ. ເອເຊກຽນ 8:5.

ສົງຄົນຂອງຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕີສວັນທິຈັດໄດ້ຖືກແທນຄວາມໄວໃນຂໍ້ພະຄຳພິຫຼາຍຕອນ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ເອເຊກຽນ ບົດ 8 ເປັນຈຸດອ້າງອີງຫຼັກ. ເຫດຜົນກໍຄືບົດ 8 ນຳໄປສູ່ບົດ 9. ໃນເອເຊກຽນ ບົດ 9
ໄດ້ມີການພັນລະນາເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ, ແລະໃນ Testimonies, volume five,
ຊົດເຕີໄວທ໌ ໄດ້ລະບຸຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ໃນຄຳອະທິບາຍຂອງຊົດເຕີໄວທ໌
ນາງໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກໃນເຢຣູຊາເລມຢ່າງຊັດເຈນໃນເວລາທີ່ການປະທັບຕາເກີດຂຶ້ນ.
ເອເຊກຽນກໍເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະຈຳພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບນັ້ນຖືກແທນຄວາມໄວໃນບົດ 8.

“ພວກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໃສກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຖອຍຖອຍຜ່າຍຈົດວິນຍານຂອງຕົນເອງ
ຫຼືໃນໄລຍະເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄົນອື່ນ ຈະຖືກປະໄວໃດຍ່ອຍມາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໝາຍແກ່ຜູ້ສັງຂ່າວຂອງພຣະອົງ
ຄືຊາຍຜູ້ມີອາວຸດສັງຫານຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາວ່າ: ‘ຈົ່ງໄປຕາມເຂົ້າຜ່ານທົ່ວເມືອງ ແລະຈົ່ງປະຫານເສຍ;
ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າອອມຊອມ ແລະຢ່າມຄືວາມສົງສານເລີຍ: ຈົ່ງຂ້າເສຍໃຫ້ສົນຊາກ
ທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ ທັງຍິງສາວ ແລະເດັກນ້ອຍ ທັງແມ່ຍິງ;
ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ເທິງຕົນ; ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ.’
ແລ້ວພວກເຂົາກໍເລີ່ມທີ່ບິນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຜູ້ຢູ່ຕ່າງໜ້າພຣະນິເກດ.”

“ທີ່ນີ້ເຮົາເຫັນວ່າ ຄຣິສຕະຈັກ—ພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ເປັນພວກທຳອິດທີ່ຮັບຮອຍຟາດແ
ຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ. ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່,
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ພວກເຂົາ
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຢືນຢູ່ເປັນຜູ້ພິກັດຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຜ່າຍວິນຍານຂອງປະຊາຊົນ,
ໄດ້ທອດຖົມຄວາມໄວວ້າງໃຈທີ່ມອບໝາຍແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືຈຸດຍືນວ່າ
ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄາດຫວັງການອັດສະຈັນ
ແລະການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເດັ່ນຊັດເຊັນໃນວັນກ່ອນໆ. ຍຸກສະໄໝໄດ້ປ່ຽນໄປແລ້ວ.
ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ເລີ່ມກຳລັງແກ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ:
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຄວາມດີ ແລະພຣະອົງກໍຈະບໍ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວ.
ພຣະອົງຊົງປະກອບດ້ວຍພຣະເມດຕາຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະລົງທັດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍການພິພາກສາ.
ດັ່ງນັ້ນ ‘ສັນຕິສຸກ ແລະຄວາມປອດໄພ’
ຈຶ່ງເປັນສຽງຮ້ອງຂອງບັນດາຄົນທີ່ຈະບໍ່ຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນອີກເຫມືອນແກ
ເພື່ອສຳແດງການລ່ວງລະເມີດຂອງຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບາບຂອງວົງວານຢາໂຄບ.
ຫມາໃບເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຫັນ ຄືພວກທີ່ຈະຮັບການແກ່ແຄ້ນອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຖືກຍົວພຣະພໍ່ໃຈ.
ທັງຊາຍ, ຍິງສາວ, ແລະເດັກນ້ອຍລ້ວນພົ້ນາດພ້ອມກັນທັງໝົດ.” Testimonies, volume 5, 211.

ບົດທິດິດກຳລັງພັນລະນາເຖິງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ—“ຄຣິສຕະຈັກ” ນັ້ນເອງ—ຊຶ່ງຢູ່ໃນລັກສະນະຂອງສິລິນ, ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນດັ່ງຜູ້ກັມກາບດວງອາທິດ.

ແລະທ່ານໄດ້ນຳຂ້າງອ້ອມຂ້າງໄປໃນລາວຊື່ນໃນແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ; ແລະ ເບຶ້ງແມ, ຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ລະຫວ່າງມຸກແລະແທ່ນບູຊາ, ມີຊາຍປະມານຊາວຫ້າຄົນ, ຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ ແລະຫັນໜ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ; ແລະພວກເຂົາກໍ່ນະມັດສະການດວງອາທິດໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າງອ້ອມວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນການນີ້ແລ້ວບໍ່? ສຳລັບວົງວານຢູດາ ການກະທຳສົ່ງໜ້າກຽດຊົງພົວພັນເຂົາກະທຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນເລື່ອງເບົາບາງແລ້ວຫລື? ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມທາລຸນ, ແລະໄດ້ຫວນກັບມາຍົວະໂທດໃຫ້ເຮົາພໍໃຈ; ແລະ ເບຶ້ງແມ, ພວກເຂົາເອົາກົງໄມ້ມາໄວ້ທີ່ດັ່ງຂອງຕົນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະຈັດການໃນຄວາມພໍໃຈເຊັ່ນກັນ: ຕາຂອງເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດ ແລະເຮົາຈະບໍ່ສົ່ງສານ; ແລະເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະຮ້ອງຢູ່ໃນຫຼຸຂອງເຮົາດ້ວຍສຽງດັງ, ເຮົາກໍ່ຈະບໍ່ຟັງພວກເຂົາ. ເອເຊກຽນ 8:16–18.

ເໝືອນດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງຂ່າວຮ້າຍຈາກສົບຜູ້ສອດແນມນັ້ນ, ຜູ້ນຳຊາວສົບຫ້າຄົນແຫ່ງການກະບົດຜູ້ກຳລັງນະມັດສະການດວງອາທິດກໍ່ໄດ້“ຍົວຍ” ພຣະຢາເວໃຫ້ຊົງພຣະພໍໃຈເຊັ່ນກັນ. ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນ “ວັນແຫ່ງການຍົວຍ” ທີ່ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຊື້ໄປເຖິງລ່ວງໜ້າ. ບົດທິດິກັບນິຍາຍເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈຸດເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ເພາະວ່າບົດນັ້ນເປັນພຽງການກ່າວຊື່ແລະຂະຫຍາຍຄວາມຈາກບົດທິດິດເທົ່ານັ້ນ.

“ການປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ [ພຣະນິມິດ ບົດ 7] ນີ້ ແມ່ນອັນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເອເຊກຽນເຫັນໃນນິມິດ.” Testimonies to Ministers, 445.

ໃນປີ 1863, ຄົນຮຸ່ນທຳອິດຂອງອາດເວນຕິດລາໂອດິເຊຍ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການພະເນຈອນຂອງພວກເຂົາຜ່ານຖົນກັນດານ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ລະບຸຮູບເຄົ້າລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວງໃນປີ 1863 ນັ້ນ ຄືລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ. ລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງລູກງົວຄຳ ຄືມັນເປັນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະມັນເປັນຄຳ. ຄຳເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບີໂລນ, ດັ່ງນັ້ນ ລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນຈຶ່ງເປັນຮູບຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງບາບີໂລນ. ຮູບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ ຖືກກຳນົດຄວາມໝາຍພຽງແຕ່ວ່າ ເປັນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ ໂດຍທີ່ຄຣິດຈັກເປັນຜ່າຍຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ.

“ແຕ່ ‘ຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ’ ແມ່ນຫຍັງ? ແລະມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ຮູບຈຳລອງນັ້ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ມີສອງເຂົ້າ, ແລະເປັນຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າຮູບຈຳລອງນັ້ນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືແນວໃດ ແລະຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາລັກສະນະຈຳເພາະຂອງຕົວສັດຮ້າຍເອງ—ຄື ລະບົບສັນຕະປາບາ.”

“ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນຄົນເສືອມໂຊມໂດຍຫັນໜ້າຈາກຄວາມງ່າຍດາຍຂອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຍອມຮັບພິທີກຳແລະຂະຫນານຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ, ນາງໄດ້ສູນເສຍພຣະວິນຍານແລະລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະເພື່ອຄວບຄຸມມະໂນທຳຂອງປະຊາຊົນ, ນາງຈຶ່ງສະແຫວງຫາການສະໜັບສະໜູນຈາກອຳນາດຜ່າຍໂລກ. ຜົນທີ່ຕາມມາຄືສັນຕະປາບາຊື້, ຄຣິສຕະຈັກໜັງທົດອບຄຸມອຳນາດຂອງລັດ ແລະໃຊ້ອຳນາດນັ້ນເພື່ອສົ່ງເສີມຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງ, ໂດຍສະເພາະເພື່ອລົງໂທດ ‘ຄວາມເຊື່ອນອກຮີດ.’ ເພື່ອໃຫ້ສະຫະລັດອາເມລິກາສ້າງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ,

ອຳນາດທາງສາສະໜາຈະຕ້ອງຄວບຄຸມລັດຖະບານຜ່ານຜ່າຍພົນລະເຮືອນເຖິງຂັ້ນທີ່ວ່າອຳນາດຂອງລັດຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຄຣິສຕະຈັກເຊັ່ນກັນ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງ.” The Great Controversy, 443.

ລູກງົວທຳໂຮມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ໃນເມືອງກຳລັງຮັບພຣະບັນຍັດສົບປະການ.

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ສອງຫ້າມການນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ

ແລະລວມເອົາຄຳພັນລະນາບາງສ່ວນກ່ຽວກັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອມັນລະບຸວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແຫນ.

ຢ່າໄດ້ຮັດຮູບແກະສະຫຼັກໃດໆ ຫຼືຮູບລັກສະນະແຫ່ງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນຜ້າເບື້ອງເທິງ
ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນນັ້ນ ໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ; ຢ່າກາບໄຫວ້ຮູບແຫຼ່ງນັ້ນ
ຫຼືປະຕິບັດຮັບໃຊ້ມັນ; ເພາະເຮົາ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແຫນ,
ຜູ້ລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບົດາເທິງລູກຫຼານ ຈົນເຖິງຊົ່ວຄົນທີ່ສາມແລະທີ່ສີ່ແຫ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາ;
ແລະສະແດງພຣະກະລຸນາຕໍ່ຄົນນັບພັນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ. Exodus
20:4–6.

ຮູບພາບຂອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ ໃນຖານະທີ່ເປັນຮູບເຄົາລົບ

ຍ່ອມເປັນຕົວແທນຂອງຮູບພາບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວງ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມພິເສດອັນຊອບທຳ
ຈົນບັງຄັບໃຫ້ໃນເມືອງເຊໂຍນແລະທຳລາຍແຜ່ນສອງແຜ່ນທຳອິດແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການ.

ພວກເຮົາມັງໝາຍຈະສະແດງວ່າ ແຜນຜັງປອມປີ 1863 ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ.

ຄວາມຫຼົງຫວງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງຕໍ່ລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ

ເພາະວ່າລູກງົວຄຳນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຈົ້າປອມ.

ລູກງົວນັ້ນເປັນການນຳສະເໜີອັນປອມແບງຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາໂຮນໄດ້ປະກາດວ່າ

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະທັງຫຼາຍຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນທາດໃນອີຢິບ.

ແຜ່ນສອງແຜ່ນທີ່ໃນເມືອງເຊໂຍນໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ ເປັນ “ສຳເນົາຖອດແບບ”

ຂອງພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າແທ້ ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກອີຢິບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ແຜນຜັງປອມທີ່ຖືກຜະລິດຂຶ້ນໃນປີ 1863 ເປັນຮູບພາບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວງ

ເພາະວ່າມັນໄດ້ທຳລາຍແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງຮາບາກຸກ ບົດທີ່ສອງ

ໂດຍການນຳເອົາເຈັດເທື່ອແຫ່ງຄຳສາບານຂອງໂມເຊອອກໄປ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກດັດແປງ; ຕົວເລກຕ່າງໆ ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ;
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຄົ້ນຄ້າງເຫຼືອ ແລະຊົງປົກປັດຄວາມຜິດພາດຢ່າງໜຶ່ງໃນບາງຕົວເລກ,
ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜິດໃນສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Early Writings,
74, 75.

ນອກຈາກນັ້ນ ນາງ Ellen White ຍັງໄດ້ເພີ່ມຂໍ້ກຳນົດໃສ່ຄຳສັງເກດໃຫ້ບ່ຽນແປງແຜນພາບປີ 1843

ໂດຍມີຂໍ້ກຳນົດວ່າ “except by inspiration.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າແຜນພາບເກົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ຄວນມີຕົວເລກໃດໜຶ່ງໃນນັ້ນຖືກປ່ຽນແປງ ນອກຈາກໂດຍການດົນໃຈ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຕົວເລກຕ່າງໆໃນແຜນພາບນັ້ນເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ,

ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ເຫຼືອ ແລະຊົງປົກປັດຊຸດຜິດພາດໜຶ່ງໃນຕົວເລກບາງຕົວ,

ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜິດເຫັນມັນ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Spalding and Magan, 2.

ໃນຂະນະທີ່ຄອບຄົວຂອງ James ແລະ Ellen White ກຳລັງອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງ Otis Nichol, ຄອບຄົວ
Nichol ໄດ້ຈັດກຽມແລະຜະລິດແຜນພາບປີ 1850 ຂຶ້ນ. ສິ່ງດຽວທີ່ຖືກ “altered” ໃນແຜນພາບປີ 1850 ຄື

ການນຳປີ '1844' ມາໃຊ້ແທນປີ '1843,' ທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພາບປີ 1843. ສົງດຽວທີ່ຖືກ "altered" ຄືການແກ້ໄຂ "mistake" ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກຍ້າຍໄວ້ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ. ການດົນໃຈຂອງຜູ້ພະຍາກອນຍັງໄດ້ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນເອງ ທີ່ແຜນພາບປີ 1843 ຖືກ "altered" ໃຫ້ເປັນແຜນພາບປີ 1850, ແລະເຈັດເທື່ອໃນ Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ ຍັງຄົງຖືກປະດິດຖານໄວ້ໃນແຜນພາບນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍຢູ່ໃນແຜນພາບປີ 1843.

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສອງລວມເອົາອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບົດສະນາພະຍາກອນນີ້ໄວ້ດ້ວຍ, ເພາະມັນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງນັບລຸ້ນຄົນທັງຫຼາຍຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຊົງມາຢູ່ມຢາມຄວາມຊົ່ວຊ້າທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ປີ 1863 ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຸ້ນທຳອິດໃນສັງຄົມຂອງຄຣິດຕະຈັກ Seventh-day Adventist, ເພາະໃນຈຸດນັ້ນຂະບວນການ Millerite ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສືບປະການ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກາ
ແຕ່ມັນຍັງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເຂົ້າບັງຖວາຍແກວ່ງສອງກ້ອນໃນເທດສະການເພນເຕກອດ
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງຖວາຍຢ່າງດຽວໃນພິທີການປະຈຳພຣະວິຫານທີ່ລວມມີບາບຢູ່ນຳ.
ການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປະທານພຣະບັນຍັດສືບປະການ,
ການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຖອກເທລົງໃນວັນເພນເຕກອດ ແລະ
ການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນປະຫວັດສາດຂອງແຜນພູມສອງແຜ່ນຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ ລ້ວນເປັນແບບ
ຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການສຳແດງຄັ້ງສຸດທ້າຍແຫ່ງການຖອກເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຜົນປາຍລະດູ,
ເຂົ້າບັງຖວາຍແກວ່ງສອງກ້ອນໃນເທດສະການເພນເຕກອດ ເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີສິບສີ່ພັນຄົນ
ຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸກສັນຍາໃນລະຫວ່າງຜົນປາຍລະດູ.

ເຂົ້າຈີນທີ່ໃຊ້ໃນວັນເພນເຕກອດນັ້ນ ຕ້ອງຖືກຈັດຕຽມດ້ວຍ "ເຊືອແປ້ງ" ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແທນບາບ
ແຕ່ເຊືອແປ້ງນັ້ນຖືກທຳລາຍໂດຍຂະບວນການອົບ.

ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ, ເມື່ອມີຝົນຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມາຊຸມນຸມກັນ, ຈົນເຂົ້າຢູ່ບກັນໄປມາ,
ພຣະອົງຈຶ່ງເລີ່ມກ່າວແກ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກ່ອນເປັນອັນດັບທຳອິດວ່າ,
"ຈົ່ງລະວັງເຊືອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ຊຶ່ງຄືຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ." ລູກາ 12:1

ເຂົ້າຈີນສອງກ້ອນທີ່ຖືກໂບກຖວາຍນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຜົນຫົວປີ.

ພວກເຈົ້າຈົງນຳເອົາເຂົ້າຈີນຖວາຍແກວ່ງສອງກ້ອນອອກມາຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ລະກ້ອນຈາກສອງສ່ວນສືບ; ມັນຈະຕ້ອງເຮັດດ້ວຍແປ້ງລະອຽດ; ຈົ່ງອົບມັນດ້ວຍເຊືອ;
ມັນເປັນຜົນຜະລິດທຳອິດຖວາຍແດ່ພຣະຢາເວ. ພຣະນິຕິບັນຍັດ 23:17.

ຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ພັນ ແມ່ນຜົນແຫ່ງຜົນທຳອິດທີ່ຖວາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ລູກແກະອົງໜຶ່ງຍືນຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ,
ແລະມີຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ພັນຢູ່ກັບພຣະອົງ,
ມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຂຽນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ, ດັ່ງສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ, ແລະດັ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງອັນດັ່ງໃຫຍ່;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຜູ້ດົດພິນ ກຳລັງດົດພິນຂອງເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາຮ້ອງເພງໜຶ່ງເໝືອນດັ່ງເພງໃໝ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງ, ແລະຕໍ່ໜ້າສັດມີຊີວິດທັງສີ່,
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່; ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮຽນເພງນັ້ນໄດ້ ນອກຈາກຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ພັນສີ່ພັນ,
ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກໄຖ່ອອກມາຈາກໂລກ. ພວກນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນເປືອນກັບຜູ້ຍິງ;
ເພາະພວກເຂົາເປັນພົນມະຈັນ. ພວກນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມລູກແກະໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ.

ພວກນີ້ໄດ້ຖືກໂຖມຈາກທ່າມກາງມະນຸດ, ເປັນຜົນແຮກຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລະແດ່ລູກແກະ.
ແລະໃນບາກຂອງພວກເຂົາບໍ່ພົບການຫລອກລວງໃດໆເລີຍ:
ເພາະພວກເຂົາບາດຈາກຕຳໜິຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 14:1-5.

ຈຳພວກຜູ້ນີ້ມັດສະການໃນວັນສຸດທ້າຍຜູ້ຊົງຈະບໍ່ຕາຍ ອັນມີໂອລົມຢາເປັນຕົວແທນ
ຈະໄດ້ຊະນະບາບຢ່າງສົມບູນ ເພາະວ່າໄພແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ຊົງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍານຳມາເຫນືອພວກເຂົາ
ຈະເຜົາແລະກຳຈັດເຊື້ອແບັງໃຫ້ໝົດໄປຈາກບັນດາບຸດຂອງເລວຢ່າງສົມເຊື່ອງ.

ເບັງແມ່, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງເຮົາໄປ, ແລະລາວຈະຕຽມທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ, ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນທີ,
ຄືຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຍືນດີໃນພຣະອົງ: ເບັງແມ່, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ,
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັງນີ້. ແຕ່ຜູ້ໃດຈະທົນຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?
ແລະຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໄດ້ມື້ພຣະອົງບາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຊ່າງຫຼອມ,
ແລະເໝືອນສະບູຂອງຜູ້ຊຳລະເຄື່ອງນຸ່ງ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັງຊ່າງຫຼອມ
ແລະຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ: ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວ
ແລະກຳຈັດມົນທົນຂອງພວກເຂົາດັງຄຳ ແລະເງິນ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາ
ແລະເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພຣະທັຍແກ່ພຣະຢາເວ, ເໝືອນໃນວັນເກົ່າກ່ອນ ແລະເໝືອນໃນປັດຈຸບັນ.
ມາລາກີ 3:1-4.

ເຄື່ອງບູຊາທີ່“ເໝືອນດັງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ” ຄືເຄື່ອງບູຊາແບບໂບກໃນວັນເພັນເຕກອສ
ຊົງເປັນເຂົ້າຈີ່ສອງກ້ອນ. ມັນໄດ້ຖືກຊຸຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ
ເພື່ອຊັບອກເຖິງຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນທີ່ຖືກຂ້າໃນທ້ອງຖະໜົນ
ແລະຕໍ່ມາພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງໝາຍ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ເຮັດລູກງົວຄຳຂຶ້ນ,
ລາວໄດ້ປະກາດວ່າລູກງົວນັ້ນແມ່ນພະທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກອີຢິບ,
ແລະຈາກນັ້ນໄດ້ປະກາດການດຶງດູດສະຫລອງແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະລາວໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງສະຫຼັກແຕ່ງຮູບມັນ
ຫຼັງຈາກໄດ້ຫຸ້ມມັນເປັນຮູບລູກງົວແລ້ວ; ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ໂອ ອິສຣາເອນ, ນິຕິພະຂອງພວກເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະເມື່ອອາໂຣນເຫັນສິ່ງນັ້ນ
ລາວກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ຂ້າງໜ້າມັນ; ແລະອາໂຣນໄດ້ປະກາດ ແລະກ່າວວ່າ,
ມື້ນີ້ຈະເປັນວັນສະຫຼອງແດ່ພຣະຢາເວ. ອົບພະຍົບ 32:4, 5

ເມື່ອອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ຂອງຢູດາ, ເຢຣູໂບອາມ
ກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຈົ່ງໃຈນຳເອົາພິທີນີ້ມັດສະການປອມໃນສອງເມືອງເຂົ້າມາ,
ປະກາດຖ້ອຍຄຳດຽວກັນກັບອາໂຣນ
ໂດຍອ້າງວ່າລູກງົວຄຳສອງຕົວຂອງຕົນເປັນພະທັງໝົດນຳພວກເຂົາອອກຈາກອີຢິບ,
ແລະໄດ້ສະຖາປະນາເທດສະການປອມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ອາໂຣນໄດ້ເຮັດ.

ແລະເຢຣູໂບອາມໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ອານາຈັກຈະກັບຄືນໄປສູ່ວົງວານຂອງດາວວິດ:
ຖ້າປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຖວາຍບູຊາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວທີ່ເຢຣູຊາເລັມ,
ແລ້ວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ຈະຫັນກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ, ຄືເຢຣູໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ,
ແລະເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ ແລະກັບໄປຫາເຮືອໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາອີກ. ດັ່ງນັ້ນກະສັດຈຶ່ງໄດ້ບັກສາກັນ

ແລະສ້າງລູກງົວຄຳສອງໂຕ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ການຂົນໄປເຢຣູຊາແລ້ວນັ້ນໜັກເກີນໄປສຳລັບພວກທ່ານ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ໂອ ອີສຣາເອນ,
ນີ້ແມ່ນພຣະຂອງທ່ານທີ່ໄດ້ນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງໂຕໜຶ່ງໄວ້ທີ່ເບັດເອນ
ແລະອີກໂຕໜຶ່ງທ່ານໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ດານ. ແລະສິ່ງນີ້ກ້າຍເປັນບາບ:
ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ໄປນະມັດສະການຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຕໜຶ່ງນັ້ນ, ຈົນເຖິງດານ.
ແລະທ່ານໄດ້ສ້າງວິຫານແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ ແລະໄດ້ຕັ້ງປະໂຫຍດຈາກພວກປະຊາຊົນຊັ້ນຕ່ຳສຸດ
ຜູ້ຊົງບໍ່ແມ່ນລູກຫຼານຂອງເລວີ. ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດງານສະຫຼອງໃນເດືອນທີ່ເປດ,
ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນ, ຄືກັນກັບງານສະຫຼອງທີ່ມີຢູ່ໃນຢູດາ, ແລະທ່ານໄດ້ຖວາຍບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ.
ທ່ານໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນທີ່ເບັດເອນ, ໂດຍຖວາຍບູຊາແກ່ລູກງົວທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ:
ແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ເບັດເອນບັນດາປະໂຫຍດແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງຖວາຍບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເປດ,
ຄືໃນເດືອນທີ່ທ່ານໄດ້ຄິດຂຶ້ນເອງໃນໃຈຂອງຕົນ;
ແລະໄດ້ກຳນົດງານສະຫຼອງໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານອີສຣາເອນ: ແລະທ່ານໄດ້ຖວາຍບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ
ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ. 1 ກະສັດ 12:26–33.

ດານ ໝາຍເຖິງ ການພິພາກສາ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງລັດ; ເບັດເອນ ໝາຍເຖິງ ພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ໃນການກະບົດຂອງອາໂຮນ ກໍ່ຊັນດຽວກັບຂອງກະສັດ ເຢໂຣໂບອາມ,
ສັນຍະລັກເຫຼົ່ານີ້ຊີ້ບອກເຖິງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກ ແລະ ລັດ
ຊຶ່ງໃນທຸກໆຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາມີກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດເກີດຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງ Adventism, ແລະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism ນັ້ນ,
ຂະບວນການຊຶ້ງໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນເຂົ້າ Protestant ໃນລະດູຮ້ອນຂອງປີ 1844
ໄດ້ມາຮ່ວມກັນຢ່າງຖືກກົດໝາຍກັບເຂົ້າ Republican. ດັ່ງນັ້ນ, ການກະບົດຂອງ Aaron ແລະ Jeroboam
ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນທັງປີ 1863 ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວ້ນ.

ເຫດຜົນທີ່ຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຳລະ “ບັນດາບຸດຂອງເລວີ” ແລະບໍ່ແມ່ນເຜົາອື່ນໃດ
ກໍ່ເພາະວ່າໃນເວລາແຫ່ງການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ ຄົນເລວີເປັນຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໄມເຊ.
ເນື່ອງຈາກຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຂົາ
ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນເຜົາທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຖານະປະໂຫຍດ
ຊຶ່ງເປັນກຽດອັນເຄີຍຖືກກຳນົດໄວ້ກ່ອນແລ້ວໃຫ້ປະກອບດ້ວຍບຸດຫົວປີຂອງແຕ່ລະເຜົາ. ນີ້ແມ່ນເປັນເຫດທີ່ເຢໂຣ
ໂບອາມໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຖານະປະໂຫຍດຂອງລາວບໍ່ໄດ້ມາຈາກບັນດາບຸດຂອງເລວີ
ແລະແທນທີ່ນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຖານະປະໂຫຍດຂອງລາວ “ຈາກຄົນຊັ້ນຕ່ຳທີ່ສຸດໃນປະຊາຊົນ
ຜູ້ຊົງບໍ່ແມ່ນບັນດາບຸດຂອງເລວີ.”

ບຸດທັງຫຼາຍຂອງເລວີ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍໄຟ ເປັນໝາຍທຸງ ຫຼືເຄື່ອງບູຊາແບບໂບກ
ໃນຊ່ວງວິກິດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ປະຫວັດຂອງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດໃນວັນສຸດທ້າຍ
ໄດ້ຖືກສຳແດງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍວິກິດການຂອງປີ 1863 ເມື່ອເຂົ້າໂປຣແຕສຕັງທີ່ຟຶງຖືກລະບຸຈຳແນກ
ໄດ້ຖືກຜູກຕິດທາງກົດໝາຍເຂົ້າກັບເຂົ້າຮິໂບລິກັນ.
ພວກເຮົາຍັງມີສາຍປະຫວັດອີກໜຶ່ງສາຍທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາຂໍ້ພຣະຄຳພີພວກເຮົາພຶງອ້າງເຖິງ.

ເສັ້ນນັ້ນແມ່ນປີ 1856, ແລະພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງເລື່ອງນັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປຂອງພວກເຮົາ.

“ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າສູ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ
ເພື່ອຊຳລະສະຖານນະມັດສະການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນ ດານເອນ 8:14;

ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແຕ່ດຶກດຳບັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນ ດານຕີອນ 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ມາລາກໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳບັນຍາຍເຖິງເຫດການດຽວກັນ; ແລະເຫດການນີ້ຍັງໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຂົ້າສູ່ພິທີສົມຣົດ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພຣະກຸມາຣີສີບີຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 426.